

Powołanie po imieniu...

1) Rozeznanie głosu powołania

(1) *Zobaczyć*

Samuelu, Samuelu (...) – oto jestem! (1 Sm 3,6)

(2) *Rozważyć*

Bóg językiem poruszeń i pragnień
chce się z nami komunikować indywidualnie.
To, co zwraca moją uwagę, gdy Ktoś chce się ze mną porozumieć,
jest **moje imię**.

Pan Bóg chcąc przekazać nam coś ważnego
zwraca się do nas po imieniu.
Czasem to wołanie może być przez sen, jakby przez sen.

↓↓

- > Jak chciałbym usłyszeć swoje imię, w jakiej formie?
Co mi to robi? Jak mnie porusza?
- > Czy jest to brzmienie z ust bliskiej mi osoby?
Sprawia, że czuję się dobrze, bezpiecznie...
- > Czy potrzebuję kogoś, kto mnie nauczy słyszeć Jego
wezwanie?

↓↓

Imię ma bardzo ważne znaczenie,
bo dotyka mojej tożsamości, mojego najgłębszego ja.
Zwracam się całą swoją istotą do tego, kto do mnie woła po
imieniu.

Mogę to wołanie słyszeć w głębi serca,
ale też Pan może posłużyć się inną osobą,
która zwraca się do nas po imieniu!

→ Czy usłyszę to delikatne wołanie?

cd. → na 2 str...

2) Kształtowanie przez powołanie

(1) *Zobaczyć*

Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz... (Łk 10, 41)
Filipie, (...) jeszcze mnie nie poznałeś? (J 14, 9)

(2) *Rozważyć*

Jezus pragnie nam objawić Siebie, Ojca i Boży plan zbawienia...

↓↓

- > Czy dziś ktoś zawołał mnie po imieniu?
Kto to był? Jakie przesłanie mi przekazał?
- > Jak zareagowałem we własnym wnętrzu na to zawołanie? Może to
było dla mnie wymagające...poczujące...trudne do przyjęcia?

3) Powołanie jako posłanie

(1) *Zobaczyć*

Szymonie, synu Jony, czy miłujesz mnie bardziej? (J21,15)

(2) *Rozważyć*

A teraz w ciszy, wpatrując się w Pana...
w milczeniu spróbuję się wsłuchać w swoje serce,
jak Pan wzywa mnie po imieniu...

moje imię..... *synu/córko imiona moich rodziców* .....

czy miłujesz mnie?

Może w tym wezwaniu kryje się jakieś zaproszenie,
może jest to powołanie do czegoś...

↓↓

Bóg zna całą moją historię życiową
i dyskretnie mi przez całe życie towarzyszy.
Są w niej chwile wzniosłe, ale może też takie,
których nie chcemy nawet wspominać, których wstydzimy się.
Nie czujemy się godni, aby nas wezwał do czegoś więcej,
do współpracy z Nim i z innymi... albo boimy się,
że nie damy rady, że to nie dla nas.
Dla Niego to nie jest przeszkodą.

↓↓

- > Czy jest coś takiego we mnie?
- > Co Mu odpowiem?

*"Nie lękaj się, bo cię wykupiłem,
wezwałem po imieniu, tyś moim"* (Iz 43,1)